

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 720

гр. Пловдив, 22.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

като разгледа докладваното от Николинка Г. Цветкова Въззивно частно гражданско дело № 20235300500563 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 274 и сл. ГПК.

Постъпила е частна жалба вх. № 262459 от 15.12.2022г. от С. Н. М., ЕГН ***** против определение № 260037 от 28.11.2022г., постановено по гр. д. № 589 по описа за 2019г. на Карловски районен съд, I гр. с., с което се прекратява на основание чл. 130 от ГПК производството по делото, само по отношение на конституираните ответници – Министъра на околната среда и водите, адрес: София-1000, ул. „У. Гладстон“ № 67 и Национален парк „Централен балкан“, адрес: Габрово-5300, ул. „Бодра смяна“ № 3.С определението се заличава като представител на Държавата в процеса – Министъра на регионалното развитие и благоустройството, адрес: София-1202, ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ № 17-19 и включва като неин представител – Министъра на земеделието, адрес: София-1606, бул. „Христо Ботев“ № 55.

В частната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното определение в насока, че ищецът има правен интерес да осъди ответника, който упражнява фактическата власт върху имота, да предаде владението му. Поддържа се и становище, че разпоредбите на чл. 24, ал. 12 от ЗСПЗЗ и чл. 27, ал. 6 от ЗГ касаят хипотезите по оспорване процедурата по възстановяване на земеделските имоти, която в случая била приключила и с оглед на това конституирането на Държавата като ответник по делото, представлявана от Министъра на земеделието, било неправилно. Вторият и третият ответник от друга страна оспорвали собствеността и владението на ищеца върху имота, поради което следвало да участват като надлежни страни по делото. Моли се за отмяна на обжалваното определение и връщане на делото на районния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по него между първоначално посочените страни.

В законовия едноседмичен срок не е постъпил писмен отговор по частната жалба.

Против постановеното определение от районния съд е постъпила и частна жалба вх. № 260031/13.01.2023г. от Министъра на околната среда и водите чрез гл. юрисконсулт Д.КН.а и ст. юрисконсулт Р.Х., в частта, с която е заличен като представител на Държавата министърът на регионалното развитие и благоустройството и е включен като представител на Държавата министърът на земеделието.Развиват се подробни съображения за неправилност на определението в тази част.Оспорва се изводът на районния съд, че процесните имоти са част от ДПФ или част от ДГФ, тъй като същите попадали в територията на Национален парк „Централен Балкан“ – защитена територия по см. на чл. 5, т. 2 от ЗЗТ и са със статут на изключителна държавна собственост съгласно Заповед № 843/1991г. на министъра на околната среда.Моли се за отмяна на първоинстанционното определение в обжалваната част.

В законовия едноседмичен срок не е постъпил писмен отговор от ответниците по тази частна жалба.

Постъпила е частна жалба вх. № 260037/13.01.2023г. и от Дирекция Национален парк „Централен Балкан“ чрез пълномощника адв. А. от АК Габрово, с която определението на районния съд се оспорва като неправилно.Оспорва се изводът на съда, че процесните имоти са част от ДПФ или ДГФ, тъй като същите попадали в територията на Национален парк „Централен балкан“ – защитена територия по см. на чл. 5, т. 2 от ЗЗТ, поради което цитираната от районния съд разпоредба на чл. 27, ал. 3, т. 3 от ЗГ в случая не била приложима.Процесният имот не бил и земеделска земя по см. на легалното определение, дадено в чл. 2 от ЗСПЗЗ, поради което не можел да бъде част от ДПФ и разпоредбата на чл. 27, ал. 12 от ЗСПЗЗ не била приложима.Моли се за отмяна на обжалваното определение и връщане на делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по него.

Отговори по частната жалба на Дирекция Национален парк „Централен Балкан“ не са постъпили от ответниците по нея.

Частните жалби са подадени от легитимирани лица, в срока по чл. 275, ал. 1 ГПК и са процесуално допустими.

Пловдивският окръжен съд, като взе предвид доводите в частните жалби и данните по делото, намира следното:

Производството пред районния съд е образувано по искова молба на С. Н. М., ЕГН *****, с която е предявен ревандикационен иск против Министъра на регионалното развитие и благоустройството, адрес: София-1202, ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ № 17-19, Министъра на околната среда и водите, адрес: София-1000, ул. „У. Гладстон“ № 67 и Национален парк „Централен балкан“, адрес: Габрово-5300, ул. „Бодра смяна“ № 3, за признаване за установено по отношение на тримата ответници, че ищецът е собственик на недвижими земеделски имоти в землището на гр.“, както следва: имот № 062002 с площ 6, 486 дка, врем. неизп. нива, при граници и съседи: имоти с №№ 000217, 062001, 062004; имот № 062007 с площ 5.744 дка, врем. неизп. нива, при граници и съседи:

имоти №№ 062009, 000217, 062004, 062019, 062015 и имот № 062018 с площ 4.768 дка, посевна площ, при граници и съседи: 062004, 062001, 083003, 062017, 062020, като ги осъди да отстъпят собствеността и му предадат владението. Ищецът основава правото си на собственост на реституция на трите земеделски имота по реда на ЗСПЗЗ в полза на праводателя му и наследствено правопримемство.

Ответниците по делото в писмените си отговори по чл. 131 от ГПК правят възражение, че собственик на процесните имоти е Държавата съгласно АДС № 1/16.01.1997г. в МФ, съставен на основание чл. 18 от Конституцията на РБ, чл. 69 от ЗДС и заповед № 843/31.10.1991г. на МОС, с който Държавата е призната за собственик на народен парк „Централен балкан“, планински масив с обща площ 73261, 8 ха, в т. ч. – горски фонд 44079, 8 ха и високопланински пасища и ливади – 29182 ха, с местонахождение на имота Софийска, Пловдивска Ловешка и Хасковска области.

Районният съд е приел в обжалваното определение, че по отношение на конституираните ответници - министъра на околната среда и водите, адрес: София-1000, ул. „У. Гладстон“ № 67 и Национален парк „Централен Балкан“, адрес: Габрово-5300, ул. „Бодра смяна“ № 3, искът се явява недопустим. Изложени са съображения, че независимо от делегираните им правомощия по управление на територията на парк с национално значение и от обявяването му за защитена територия, надлежен ответник в процеса е Държавата, а нейното представителство е уредено в закона и се определя от вида на недвижимия имот, за който Държавата заявява насрещни права. Кое ведомство ще участва в процеса от нейно име е въпрос на надлежно процесуално представителство. В случая според районния съд Държавата следва да бъде представлявана от министъра на земеделието, а постановеното решение ще я обвърже и ще бъде задължително за всички държавни институции.

Настоящият съдебен състав с оглед твърденията на страните, очертаващи предмета на спора, намира, че се касае за земи, актувани като изключителна държавна собственост.

Съгласно чл. 47, ал. 1 от ППЗСПЗЗ държавният поземлен фонд обхваща земеделските земи – държавна собственост. Според чл. 24, ал. 1 от ЗСПЗЗ министърът на земеделието и храните упражнява правата на собственика на земите от Държавния поземлен фонд, като ги отдава под наем или аренда, учредява ограничени вещни права върху тях, извършва продажба и замяна със земеделски земи на физически и юридически лица, по ред и предпоставки, подробно регламентирани в ЗСПЗЗ и правилника за прилагането му.

Според разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗСПЗЗ не се възстановява правото на собственост върху земеделски земи, включени в паркове с национално значение и природни резервати – изключителна държавна собственост, определени по реда на Закона за защитените територии, както и върху земите, под и върху които се намират неотделими от тях археологически обекти. Тези земеделски земи служат за задоволяване на специфични нужди на Държавата, което е основанието за изключването им от обхвата на земеделската реституция и въвеждането на специален режим, регламентиращ реда за стопанисване, ползване и разпореждане с тях. Съгласно чл. 24, ал. 5 от ЗСПЗЗ тези земи могат да се ползват само за целите, за които са предоставени и ползвателите им нямат право да ги предоставят за

ползване на трети лица. В случая твърденията по делото са, че процесните земи се ползват от Министерство на околната среда и водите чрез Национален парк „Централен Балкан“. В правомощията на същите влиза управлението и контрола в защитените територии – арг. от чл. 46, ал. 1, т. 1, чл. 47, т. 7 и чл. 50, т. 1 от Закона за защитените територии, а съгласно специалната разпоредба на чл. 24, ал. 12 от ЗСПЗЗ по дела, които се отнасят до земи от държавния поземлен фонд, държавата се представлява пред съда от министъра на земеделието, който съгласно ал. 1 упражнява правата на собственика.

Предвид гореизложеното надлежен ответник по предявения ревандикационен иск се явява Държавата, като легитимиран да я представлява в случая е министър на земеделието. Министър на околната среда и водите и Национален парк „Централен Балкан“ имат интерес да встъпят в процеса или да бъдат привлечени като трети лица-помагачи на страната на ответника, за да издействат благоприятно решение в полза на Държавата, от собствеността на която черпят правото на ползване.

По изложените съображения обжалваното определение е правилно и следва да бъде потвърдено, а частните жалби против него неоснователни, поради което следва да се оставят без уважение.

По изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 260037 от 28.11.2022г. на РС – Карлово, I гр. състав, постановено по гр. д. № 589 по описа за 2019г. на същия съд.

Определението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от съобщаването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____